

عنوان مقاله:

کالبدشناسی شهری قزوین در دوران صفوی

محل انتشار:

دو فصلنامه تحقیقات تاریخ اجتماعی، دوره 1، شماره 2 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

باقرعلی عادلفر - استادیار گروه تاریخ، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره) قزوین

رقیه فراهانی فرد - کارشناس ارشد تاریخ ایران اسلامی، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)

خلاصه مقاله:

شهر قزوین پس از تشکیل دولت صفوی اهمیت ویژه و منحصر به فردی یافت و به سرعت مراحل رشد و ترقی خود را در زمان شاه طهماسب اول طی کرد. این شهر در وهله نخست مرکز تجمع گروه ها و اقوام مختلفی شد که پس از پایتختشدن راهی این شهر شدند. همچنین مرکزیت سیاسی این شهر اهمیت مذهبی و تجاری قابل توجهی بدان بخشید. در این دوران ساخت بناها و مساجد جلوه جدیدی به فضای این شهر بخشید، اما دیری نپایید که بانتقال پایتخت به اصفهان همین شهر پرجمعیت و پرجنبوجوش بر اثر نابسامانی و درهم ریختگی سیاسی و اجتماعی رونق گذشته خود را از دست داد. بررسی چگونگی گسترش شهری و صورت بندیهای اجتماعی این شهر با توجه به تنوع قومی مذهبی در این دوران سزاوار پژوهشی جدید است. در این مختصر مسیله جابه جایی اقوام و گروه های مذهبی و کارگزاران دیوانی و پیامدهای آن در کالبد شهری به منزله محور بحث مورد بررسی قرار گرفت.

کلمات کلیدی:

قزوین، پایتخت، اوضاع اجتماعی، جمعیت، گسترش شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/795810>

